

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kpkf.IV.41.207/2021/4.

A tanács tagjai: Dr. Dobó Viola a tanács elnöke
Dr. Varga Eszter előadó bíró
Dr. Balogh Zsolt bíró

A felperes: felperes1
(cím1)

A felperes képviselője: Dr. Kovács Péter András ügyvéd
(cím2)

Az I. rendű felperesi érdekelt: felperesi érdekelt1
(cím3)

A II. rendű felperesi érdekelt: felperesi érdekelt2
(cím3)

A III. rendű felperesi érdekelt: felperesi érdekelt3
(cím4)

Az I., II. és III. rendű felperesi érdekelt képviselője: Dr. Kovács Péter András ügyvéd
(cím2)

Az alperes: Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal
(cím5)

Az alperes képviselője: Dr. Kiss Andrea Tünde kamarai jogtanácsos

Az alperesi érdekelt: alperesi érdekelt1
(cím6)

Az alperesi érdekelt képviselője: Dr. Molnár István ügyvéd
(cím7)

A per tárgya: energetikai üggyel kapcsolatos közigazgatási jogvita

A fellebbezett határozat: Fővárosi Törvényszék 105.K.705.286/2021/6. számú végzése

A fellebbezést benyújtó fél: a felperes (11. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 105.K.705.286/2021/6. számú végzését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 15.000 (tizenötezer) forint fellebbezési illetéket.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a H 2427/2021 számú, „kijelölés távhőtermelői tevékenység végzésére” tárgyú határozatával az alperesi érdekeltet jelölte ki 2021. szeptember 15. reggel 6.00 órától a

cím8 szám alatti távhőtermelő létesítményben történő távhőtermelő tevékenység végzésére, a kijelölt engedélyes távhőtermelői létesítményre vonatkozó kérelmére induló engedélyezési eljárásban kiadandó távhőtermelői működési engedély jogerőre emelkedéséig terjedő időszakra. A határozat a jogorvoslati tájékoztatásban – többek között – rögzíti azt, hogy az engedélyes kijelölése vagy engedélyének visszavonása tárgyában hozott határozat elleni közigazgatási perben a távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény (a továbbiakban: Tszt.) 4. § (4) bekezdése szerint nincs helye a keresetlevél halasztó hatálya elrendelésének.

[2] A felperes a határozat ellen keresettel élt, melyben azonnali jogvédelem keretében kérte egyrészt a keresetlevél benyújtása halasztó hatályának elrendelését, másrészt ideiglenes intézkedés elrendelését. Állította, hogy a Tszt. 4. § (4) bekezdése nem alkalmazandó, ugyanis a kijelölt társaság nem engedélyes, így a határozat nem minősül engedélyes kijelölésére vonatkozó döntésnek. Érvelése szerint az alperes a kijelölésre vonatkozó törvényi kereteket, illetve hatáskörét túllépve hozta meg a határozatát, amely döntés a magánérdek mellett sérti a Magyarországnak Ausztriával fennálló befektetési megállapodását, a Nemzetközi Energia Charta befektetésvédelmi rendelkezéseit, valamint az Alaptörvény V. és XIII. cikkeit is. A határozat végrehajtása közvetlen élet- és balesetveszéllyel, súlyos anyagi károk bekövetkezésével jár, figyelemmel arra is, hogy a kijelölt engedélyes szakértelemmel nem rendelkezik. Az ideiglenes intézkedés elrendelése körében azt kérte, hogy a törvényszék utasítsa az alperest a határozat saját hatáskörben való visszavonására, megváltoztatására, illetve a határozat végrehajtásának felfüggesztésére, figyelemmel arra, hogy az a távhőszolgáltatás ellehetetlenülésével, esetlegesen közveszély bekövetkezésével fenyeget. Utalt arra, hogy a határozat meghozatalának körülményeit illetően büntető eljárás indult.

[3] Az alperes az azonnali jogvédelem iránti kérelem elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság végzése

[4] Az elsőfokú bíróság a 6. sorszámú végzésével a felperes azonnali jogvédelem iránti kérelmét elutasította.

[5] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 50. § (1)-(2), (4) bekezdésére, 52. § (1) bekezdésére, valamint a Tszt. 4. § (4) bekezdésére hivatkozással rögzítette, hogy az azonnali jogvédelem iránti kérelem elbírálása során nem értékelheti a közigazgatási cselekmény jogszerűsége tekintetében tett előadásokat, ugyanis e körülmények kizárólag az ítéletre tartozó kérdések. Annak megítélése ezért, hogy az alperes eljárása jogszerű volt-e, azaz az alperesi érdekelt kijelöléséről jogszerűen döntött-e, az azonnali jogvédelem iránti kérelem elbírálása körében vizsgálat tárgyát nem képezheti. Az alperes távhőtermelői tevékenység végzésére jelölte ki az alperesi érdekeltet, ezért a Tszt. 4. § (4) bekezdésének egyértelmű rendelkezése alapján nincs helye a keresetlevél halasztó hatálya elrendelésének.

[6] A Kp. 54. § (1) bekezdésére hivatkozással kifejtette, hogy ideiglenes intézkedésként konkrét cselekményre kötelezés – a közigazgatási határozat keretei között – akkor rendelhető el, ha a közigazgatási cselekmény elhalasztása nem nyújt megfelelő védelmet. Megállapította, hogy a felperes által kért, a támadott határozat visszavonására, illetve megváltoztatására vonatkozó döntés meghozatalára kötelezés tartalmilag a jogvita érdemében történő döntéshozatalt eredményezne, amelynek teljesítésére azonnali jogvédelem keretében, ideiglenes intézkedés elrendelésével nincs jogszabályi lehetőség. A végrehajtás felfüggesztéséről szóló döntés meghozatalára kötelezés pedig a hatását tekintve megegyezne a keresetlevél benyújtása halasztó hatályának elrendeléséből eredő jogkövetkezésménnyel, amelyet azonban a Tszt. 4. § (4) bekezdése kizár.

A fellebbezés

[7] A végzés ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben annak kérelme szerinti megváltoztatását kérte. Arra hivatkozott, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 103. § (1) bekezdésének a)-d) pontjaira figyelemmel a bizonyítékait nem volt szükségszerű megjelölni, mert a Kp. 50. § (4) bekezdése alapján a kérelmet megalapozó tényeket csak valószínűsíteni kell. Álláspontja szerint az eset körülményeiből megállapítható, hogy a jogát, jogos érdekét a közigazgatási tevékenység, az azzal előidézett helyzet fenntartása sérti, az alperes azzal közvetlenül fenyegető helyzetet teremtett. Kifejtette, hogy a Tszt. 4. § (4) bekezdésének alkalmazhatóságát nem formálisan, hanem a jogszabállyal elérni kívánt jogalkotói célok mentén kell értelmezni. A jogalkotó abból indult ki, hogy a perbeli határozatok jogosultjai és kötelezettjei engedélyesek, tehát egy előző eljárásban a törvényi feltételeknek való megfelelésüket igazolták, ezt jogerős közigazgatási döntések támasztják alá. Jelen esetben az a jogalkotó által elképzelhetetlen helyzet állt elő, hogy az alperes visszaélve formális jogaival nem az engedélyesek közül jelölte ki a szolgáltatót. E tény a vészhelyzet bekövetkezését nyilvánvalóvá teszi, mely ténynek az alperes tudatában volt, hiszen a jogsértő határozatát tudatosan, károkozó szándékkal hozta meg. Mindezek okán alaptalan az az elsőfokú bírósági álláspont, mely szerint az alperes jogsértő magatartásai csak a kereset érdemi eldöntése során nyerhetnek értékelést és elbírálást. Előadta, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelmének előterjesztésével egyidejűleg igazolta a nyomós magánérdekét és azt a közérdeket is, mely a kérelmében foglaltak teljesítése esetén nem szenved sérelmet. Az ideiglenes intézkedés a bíróságnak az a nem érdemi, azonnali jogvédelmet biztosító határozata, melynek a célja annak megakadályozása, hogy a jelenlegi helyzet megváltozása miatt a kérelmező helyzete jelentősen megnehezedjen, vagy jogainak gyakorlása megghiúsuljon, illetőleg az intézkedés által a kérelmezőt fenyegető kár legyen elhárítható.

[8] Az alperes az észrevételében az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján.

A Kúria döntése és jogi indokai

[9] A fellebbezés nem megalapozott.

[10] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint, a fellebbezés keretei között bírálta felül.

[11] Az elsőfokú bíróság alappal jutott arra a megállapításra a felperes azonnali jogvédelem iránti kérelmének elbírálásakor, hogy a felperesnek a határozat jogszerűsége kérdésében felhozott érvei az ügy érdemére tartoznak, ezért azok az azonnali jogvédelem iránti kérelem elbírálásakor nem értékelhetők, arról a bíróság kizárólag az ügy érdemében meghozott határozatában foglalhat állást. Ekként a felperes álláspontjával ellentétben a Tszt. 4. § (4) bekezdésének értelmezése és alkalmazása során az elsőfokú bíróság nem vizsgálhatta azon, az ügy érdemére tartozó érveket, hogy az alperesi érdekelt kijelölését más eljárásnak kellett-e megelőznie, a kijelölésre – beleértve a kijelölt személyére is – jogszerűen került-e sor. Az elsőfokú bíróságnak kizárólag a határozat tárgyát kellett vizsgálnia, amely kétséget kizáróan megfelel a Tszt. 4. § (4) bekezdése szerinti kitételnek, mely szerint az alperes „engedélyes kijelölése” kérdésében döntött. A Tszt. kógens, mérlegelést nem tűrő rendelkezése értelmében pedig a halasztó hatály elrendelésének e határozatok tekintetében nincs helye.

[12] A Kp. ideiglenes intézkedésre vonatkozó 54. § (1) bekezdése abban az esetben teszi lehetővé a perben hozandó határozat, illetve törvény keretei között történő bármely intézkedés megtételét, ha a halasztó hatállyal kapcsolatos rendelkezés nem alkalmas az azonnali jogvédelem biztosítására. Azaz, ha a támadott közigazgatási cselekmény halasztó hatályának elrendelése nem nyújt megfelelő védelmet, akkor a bíróság egyéb, konkrét cselekmény megtételére kötelezheti a feleket. A perbeli esetben a felperes által kívánt joghatás elérésére a

halasztó hatály alkalmas jogintézmény lenne, de az elrendelését, azaz e jogvédelem biztosítását a törvény kizárja. Ebből következően nem áll fenn az ideiglenes intézkedés elrendelésének jogszabályi feltétele (azaz a halasztó hatály elrendelésének jogvédelem biztosítására való alkalmatlansága). Megjegyzi a Kúria, hogy a perbeli esetben a felperes által kért ideiglenes intézkedés elrendelése (határozat visszavonása, megváltoztatása, végrehajtásának felfüggesztése) azon túl, hogy – az elsőfokú bíróság helyes okfejtése szerint – az ügy érdemében hozott döntés előrehozatalát eredményezné, ugyanazon joghatáshoz vezetne, mint a jogalkotó által kizárni rendelt halasztó hatály, azaz a Tszt. kógens rendelkezésének figyelmen kívül hagyásához.

[13] A fentiekre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[14] A távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény 4. § (4) bekezdése az engedélyes kijelölése tárgyában hozott határozat tekintetében a keresetlevél halasztó hatályának elrendelését kizárja. Az ideiglenes intézkedés alkalmazása nem lehet sem az érdemi döntés előrehozatalának, sem a halasztó hatály kizárására vonatkozó jogszabályi rendelkezés megkerülésének az eszköze.

Záró rész

[15] A Kúria a fellebbezés elbírálásáról a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül döntött.

[16] A Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja és 47. § (1) bekezdése szerinti mértékű fellebbezési illeték megfizetésére a Pp. 102. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján az eredménytelenül fellebbező felperest kötelezte.

[17] Az alperes a költségeit sem külön költségjegyzéken, sem az észrevételében nem számította fel, az alperesi érdekelt pedig észrevételt nem terjesztett elő, ezért a másodfokú eljárásban felmerült költségeikről a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 82. §-a alapján rendelkezni nem kellett.

[18] A Kúria végzése ellen a fellebbezést a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja kizárja.

Budapest, 2022. január 26.

Dr. Dobó Viola sk. a tanács elnöke Dr. Varga Eszter sk. előadó bíró Dr. Balogh Zsolt sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tiszviselő